

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: уліця
Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадане і за зложенем
оплати поштової.

Реклямації
везапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата
у Львові в агенції
дневників пасажа Гавс-
мава ч. 9 і в п. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К. 4-80
на шість місяців „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К. 10-80
на шість місяців „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Додаток до „Газети Львівської“.

Вісти політичні.

Маляри грозять революцією. — Події в Росії
і російсько-япанська війна. — З Крети.

Президент угорського кабінету видав до всіх урядів громадських по містах розпоряджене, в котрім вказує на теперішні відносини і каже: То ще повнятно, коли хтось не хоче обняти правительства, але бодай терпить правительство, котре підняло ся діла провізорично; але ані не обніматимуть правительства ані не допускати, щоби друге управляло, то безпримірне в історії нашого народу і стоїть з всякою конституційною постановою в різкій противности. Бар. Феєрварі кінчить своє розпоряджене словами: Зважаємо ддятого всі заряди громадські і просимо їх, щоби они силою своєї вірности і любови вітчизни, але також і силою своєї поважної розваги відкинули від себе всяке змаганє, котре піддержувало би спинене обовязку супротив вітчизни, захитанє віри в обовязок двигати публичні тягари, відмовленє прийманя добровільно еккладаних податків та відправляванє рекрутів, котрі би добровільно зголошували ся. Правительство впрочім скасує всяку постанову уряду громадського, котра би

нарушувала теперішні заколоти та ве-
ла нехійно до нарушеня порядку.

Се розпоряджене президента міністрів стало ся причиною, що езекутивний комітет сполученої опозиції угорської зійшов ся був в п'ятницю на раду, на котрій мав постановити, що робити супротив сего розпорядженя. На с'їм засіданю не ухвалено нічого і полишено справу аж до нині, до понеділка, але при с'їм нагоді показало ся ні більше ні менше лиш то, що угорська опозиція пре вже таки явно до революції і грозить нею отверто. Пос. Польоній предложив був дуже обширний еляборат, в котрім означує ся дуже подрібно епосіб організації шасивного опору на поли адміністрації краю. Тоді промовив пос. Кароль Етвеш і звизав езекутивний комітет, щоби він в виду великої одвічальности, яка спадає на него, поступав розважно і обережно. Не треба — казав бесідник — заганяти на рід в революцію. Найвисша пора, щоби сполучена опозиція взяла правліне в свої руки. Бесідник звернув увагу на то, що за границею зачинають вже неприймати австрійських цінних паперів. — На то відозвав ся гр. Евген Зічі і сказав, що Угорщина знаходить ся вже в революції, в котру єї загнано. Хібно би було ще чогось сподівати ся. Найвисша пора організувати народний опір в кож-

дїм напрямі, щоби бути готовими на то, що може настати. В кождім комітаті треба установити окремиї комітети, котрий би заняв ся організацією опору, та треба постарати ся о то, щоби урядникам, котрі би в тім опорі грали видну ролю, не стало ся нічого. В такім самим дусі промавляли також бар. Банфі і гр. Алядар Зічі, але остаточно відложено справу аж до нині.

Після наспівших тепер з Петербурга вістий говорять загально, що послідне убийство в Москві стало ся причиною, що маніфест царя о скликаню народної репрезентації, котрий мав бути в Москві оголошений, відложено що найменше на час необмежений. Сей погляд потверджують також „Петербург. Ведомості“. Сей часопись, видавана кн. Ухтомским, доносить іменно, що Москва була вибрана на то місце, де мав бути оголошений незабутний на всі часи маніфест царя, скликающий державну раду або т. з. „государственную думу“, але убийство з дня 11 с. м. стало ся причиною, що торжественний день, котрий мав стати ся початком многонадійної нової ери, відложено на пізнійше.

Замість сподіваної нової ери вертає стара, реакційна в новім одїню. З Петербурга доносять іменно, що правительство виготовило новий проект закона прасового, після котрого мі-

Пригоди Доктора Гольмса.

Оповіданя тайного агента.

(З англійського — Конана Доїле)

І. Цяткована бинда.

Коли переглядаю мої записки з тих сїмдесяти незвичайно дивних пригод, підчас котрих я в послідних осьми роках придивляв ся поступованю мого приятеля Шерльока Гольмса, то знаходжу межі ними багато сумних, деякі смішні, відтак багато таких, котрі можна би назвали просто дивними, але нема між ними ані одної такої, котру можна би назвати звичайною, буденною; бо Гольме любував ся в своїм званю і не зважав на заробок, а тому й не хотів брати ся слїдити за ніякою иншою справою, як хіба лиш за такою, що була якась незвичайна, просто загадочна. З помези всіх тих різнородних случайів не можу пригадати собі ані одного, котрий би представляв таке множество дивних черт, як той, який став ся в звістній родині Райльотів із Сток Моран в окоузі Сирре. Перша відомість о тій події припала була на ту пору, коли то ми жили разом при уліці Пекарській. Я був би о тій події може вже давнійше подав дещо до публичної відомости, як би не був змушений о всіх мовчати, — обовязок, від котрого увільнила мене аж минушого місяця передчасна смерть жєнщини, в котрої інтересі було дане

таке приреченє. А може то так само буде добре, що правдивий стан річи вийде на верх, бо як довідую ся з доброго жерела, розійшли ся о смерті Дра Грімєбі Райльота в широкіх кругах вісти, котрі представляють ще страшнійше стоячі з тим в звязи події, як они суть в дійстности.

Було то в 1883 році в перших днях цвітня, коли я пробудившись одного рана, побачив перед своїм ліжком зовсім одягненого Гольмса. Він вставав звичайно пізно, а що годинник на коминку показував лише що чверть на сему, то я трохи здивований, а може навіть і трохи розгніваний видивив ся на него, бо і я не любив того, щоби мені хтось перешкаджав в тім, до чого я навик.

— Дуже мені прикро, Ватзоне — сказав він — що мушу витягати тебе з постелі, але нині таке на всіх прийшло. Насамперед гримали доти до дверей, аж розбудили нашу господино, відтак она не дала мені спати, а тепер прийшла черга на тебе.

— Шож такого? Чи може де горить?

— Ні, прийшла якась клієнтка. Здаєсь, що то якась не тутешна молода дама і чогось дуже роздразнена, бо хоче конче зараз зі мною говорити. Она жде на мене на долинї в гостинній комнаті. Ну, коли якась молода дама так досвїта вибирає ся до міста і тут виганяє людей з постелі, то видко, що она має щось пильного сказати. Отже коли то дійсно розходить ся о якийсь інтересний случай, то ти чей також схочеш бути при всім від самого початку. Я хотів ддятого конче тебе розбудити, щоби не позбавити тебе нагоди до того.

— А вжеж, мій любий, що я не хотїв би за ніяку ціну позбавити ся такої нагоди.

Для мене не було більшої приятности, як ходити крок за кроком за Гольмсом підчас его слїдства та подивляти его смілі висновки, котрі — летом блискавки, як би їх піддавало ему якась висше єство, а то преці було завсїди лиш гадки оперті на строго логічній основі — вносили євїтло в предложену ему темноту загадочних случайів. Я почав отже чим скорше убирати ся і за кілька хвиль був вже готов іти з моїм приятелем до комнати, де принимало ся гостей.

Якась дама в чорній сукни і за густим вельоном сидїла коло вікна і встала, коли ми увійшли.

Гольме поклонив ся їй чємно, а коли їй представив ся, сказав, показуючи на мене: „Отсе мій щирий приятель і товариш Др. Ватзон, котрому можете сміло так само все розповісти, як мені самому. Ага, пані Гудзон розумно зробила, що запалила в печі. Будьте ласкаві, сїдайте собі коло печі, а я кажу принести Вам чарку горячої кави; Ви, як бачу, дрозжите.“

— Так, але не від студени — відповіла дама тихим голосом і сїла собі коло печі.

— А від чогож би?

— З обави, пане Гольме, від страху. — При сих словах піднесла она вельон і ми побачили дійсно, що она була чогось дуже роздразнена; єї лице було блїде як стїна і аж якось потягнуло ся, а она споглядала з таким переляком як наполошена звїрина. По чергах єї лица і по єї статі можна було здогадувати

ністер справ внутрішніх має право застановити кожної хвилі видавництво якоїсь часописи. Відклик від такого рішення можна внести до т. зв. „Государственного совета“, але заким той порішив би справу остаточно, ціль міністра була би вже досягнена. З Москви знов доносять, що тамошний ген.-губернатор Козлов завізвав всіх губернаторів тих губерній, що мають земства, щоби они повідомили телеграфічно земства і репрезентації міст, що скликаний на 19 с. м. до Москви конгрес земств не відбуде ся, бо він, Козлов, его недопустить. — В Одесі вже спокійно, але поліція все ще арештує людей підозрілих о революційну агітацію. Тамошний ген.-губернатор заявив, що воєнне право в Одесі буде ще шість місяців обов'язувати, бо революційна агітація все ще веде ся.

Вітте іменованій вже повновластником для ведення мирових переговорів з Японією. Вість о сім іменованю викликала в Америці радість, бо факт сей уважають за зміну російської політики в користь мира. Цар був доси рішучо противний Віттому, котрий в двірських кругах має багато противників. Кажуть однак, що на се іменоване вплинула та обставина, що в Росії нема нині лішого політика як Вітте, котрий би міг зручно заступати інтереси Росії. Вітте має бути впрочім великим прихильником союзу Росії з Японією.

Бюро Райтера доносить з Канеї, що консулі держав, котрі взяли остров Крету в свою опіку, зішли ся дня 15 с. м. недалеко Канеї з проводирями ворохобні на Креті і заявили їм в імени тих держав, що неможлива єсть зміна політичного стану острова, але держави готові перевести внутрішні реформи. Ворохобникам визначено 15-дневний реченець до зложення оружя. Всі, що до того часу піддадуть ся, одержать амністію, з виїмкою злочинців, дезертирів і жандармерії.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 17 липня 1905.

— **Іменованя.** Міністерство торгівлі іменувало підофіцера рахункового І. класи, Зигмунда Кунке'го асистентом поштовим, а Дирекція пошт і телеграфів призначила его до Тернополя.

— **Пресов.** Владисла передиский, Константин Чехович, виїхав за границю до кущів і верне в половині серпня.

— **Новий директор гімназії у Львові.** На місце п. Вольфа, що переходить в стан суночинку, зістав директором гімназії у Львові п. Фердинанд Востель, приділений до міністерства пресовіти у Відні. На его місце до Відня піде др. Кароль Опунський, професор III. гімназії в Кракові.

— **Дезертир.** Команда 80-го полку піхоти повідомила поліцію, що оногди втік з касарні рядовий З. компанії того полку Михайло Хоростецкий.

— **Напад на комісара поліції.** З Кракова доносять про слідуячу подію: В суботу о 1 годині в ночі вертав тутешній комісар поліції Антін Третак зі служби в Кольосеум і побачив, що на площі Вольниця кільканайцять мужики без якусь жінку. Коли комісар станув в її обороні, нападники кинули ся на него, вирвали ему шпанду, котрою боронив ся, зранили нею его три рази в голову і ще пробіли пожем. Аж надійшовші якісь люди оборонили комісара. Нападники шпанду поломали. Стан зраненого єсть дуже грізний. Поліція арештувала 14 учасників нападу, переважно нічних волоцюгів.

— **Нафта на Буковині.** Черповецка „Буковина“ доносить, що між одним буковинським підприємцем а одним заграничним товариством стала умова задля видобуваня нафти в околицях Путилова, де найдено недавно жерела нафти.

— **Родимці!** Нам соромно, що оден і той сам відклик поміщуємо в часописах вже по раз третій — а соромно тому, що не змілисьмо відразу здобути ся на слова різкі, слова переконуючі, слова, що війшли би Вам в душу, що порушили би Ваше серце — та подразнили Вашу

національну амбіцію. Соромимо ся, але не понадаємо в зневіру. Справа, о яку ходить, занадто важна, щоби єї для самого сорому кинути. Не будемо наводити на ново всіх аргументів, промаляючих за удержанем на чотиро-міліоновий, в Австрії поселений нарід, рускої ремісничої і промислової бурси, бо не хочемо над'уживати зичливости наших Редакцій, пригадуємо лиш, що головною причиною нужди, яку наш нарід зносить і серед якої коротає своє жите, і цілої нашої немочи політичної єсть неміч наша на поли ремесла і промислу. Видіт бурси вислав сего року 3.000 друкованих звітів бурси до світської і духовної інтелігенції, представив в тих звітах, як слабонько бурса стоїть, а як велику задачу має до сповнення, та молив для неї помочи від своєї суспільности. Та жертви, які наспіли, покрили заледво кошти накладу і висилки звітів, а бурсі, котрої недобори з кождим днем зростають, не прийшло майже нічого. Родимці! У кого єсть ще честна руска душа і шире руске серце, той прочитає пані звіти та займе ся, щоби кождий Русин довідав ся о змаганях і потребах тої бурси та прислав на неї ленту! Не даймо сій одинокій паній ремісничій і промислової бурсі загинути, коли не бажаємо заглади своєму народови. Хто би хотів дістати ще звіт або чеки на висилку гроший, нехай зверне ся до виділу рускої ремісничої бурси у Львові, Ринок ч. 10, а хто з патріотів, що дістали наш звіт, не має охоти прийти паній бурсі в поміч, нехай зверне нам звіт з чеком до висилки тим, що звіт жадають. Лиш скоро і з серцем, щоби відтак не було за піано! — *Вид л.*

— **Шість моряків з „Потемкіна“** під проводом якогось Дайча приїхало оногди до Відня. Суть то самі молоді люди, високого росту, кріпкі і сильно збудовані. Самі тепер не знають, що мають робити, але сподівають ся, що небавком настане зміна відноси в Росії і они будуть могли вернути до вітчизни.

— **Захотіло ся старій бабі — комедію відограти.** Загальне негодоване викликало в Будапешті намірене подружене 80-літної бувшої артистки народного театру Корнелії Брілле з 30-літнім літератом Кольманом Роняем. Родина пані Брілле робить заходи, щоби єї поставити під курателю.

— **7.600 метрів високо у воздуху.** До тої висоти підніс ся в гору бальюном „Юнігер“ в середу тамтого тиждня др. Антін Шляйн з централь-

ся, що їй яких трийцять літ, але єї волосє було вже дрібку шпаківате і она виглядала ціла як би якась утомлена і помарніла.

Гольме подивив ся по ній своїми все проникаючими очима. — „Вам би не треба боятися — відозвав ся він до неї, успокоюючим голосом і нахилиючись до неї поклепав єї по плечі. — Можете бути певні, що небавком все буде в порядку. Ви мабуть вибрали ся раненько і їхали досить довго возом і по злій дорозі аж до залізницї“.

З виразом найвисшого здивованя видивляла ся незнакома на мого приятеля.

— Тут нема чога дивувати ся, ласкава пані — говорив він дальше усміхаючись. — Лівий рукав вашого жакета захляпаний болотом не менше лиш в сімох місяцях а отсі місяця без виїмки зовсім сьвіжі. То лиш віз може так дуже обхляпати а вже найгірше тоді, коли сидіти з переду на лівім боці від візника.

— Ну, нехай там буде як собі хоче, а ви таки добре вгадали — відповіла она. — Я виїхала з дому о 6 годині та мусіла їхати 20 минут до Ледергід і приїхала тут першим поїздом на дворець Ватерльо. Так вже дальше не може бути; я того вже не видержу, здурію. Не маю нікого, хто би мені дав якусь раду, нікого ієнько; лиш один однісенький інтересує ся мною, але той бідняга не багато може для мене зробити. Мені говорили про Вас, пане Гольме. Одна моя знакома, пані Фарінтош, котрій Ви свого часу подали поміч в страшний єї клопоті, згадала мені про Вас. Она й дала мені Вашу адресу. Ох, чи не могли би Ви мені також помочи і роз'яснити бодай трохи тогу темноту, яка мене окружає? Що правда, я не годна тепер запластити Вам за Ваші труди, але за шість неділь або за місяць, коли віддам ся і обійму моє майно, то переконасте ся, що я умію бути вдячною.

Гольме виїмив із свого бюрка маленьку книжку, в котрій були записані давнійші случаи і став в ній шукати.

— Фарінтош — відозвав ся він — ах так, вже собі тепер пригадую. То розходило ся тоді о якусь прикрасу до волося з опалу. Мені здає ся, Ватзоне, що то було ще тоді, коли ми не знали ся. — Можу Вас лиш увірити, що мені то зробити лиш приятність, коли буду міг зайняти ся Вашою справою так само ревню, як свого часу справою Вашої знакомої. А що до моєї винагороди то я вже знаходжу єї в моїй діяльности; але коли хочете, то можете в догіднім часі звернути мені мої видатки, коли би які були. А тепер будьте ласкаві і розкажіть нам все, що може бути пригоже для осужденя самої справи.

— Ах — почала говорити незнакома — в моїм положеню то як-раз найстрашнійше, що мої обави єуть так невиразної натури і що моє підозрінє опирає ся на дуже дрібні обставини, котрі могли би кождому иншому видавати ся без значіння. Навіть той, від котрого я в першим ряді мала би право сподівати ся ради і помочи, уважає всі підозріня, про які я єму згадувала, лиш за вислід великого роздразненя моїх нервів. Він не каже мені того просто в очи, але я то міркую по его успокоюючих відповідях та по его виминаючім погляді. Але Ви, пане Гольме, маєте, як кажуть, такі здібности, як мале хто, пізнавати ся на підлоті людської натури. Ваша рада покаже мені дорозу, котра поведе мене щасливо поміж безпечности, які мене зі всіх сторін окружають.

— Розповідайте лиш; я слухаю з цілою увагою.

— Я називаю ся Олена Стонер і мешкаю разом з моїм вітчимо, послідним потомком одної із найстарших саских родин в Англії, Райльотів із Сток Моран на західній границі округи Сирре.

Гольме потакнув головою. — То імя добре мені звістне — сказав він.

— Тага родина належала колись до найбогатійших в цілій Англії, а єї посліости тягнуться аж поза границю сусідного округу. Але минувшого століття переходила посліость чотири рази раз по раз в легкодушні, розтратні руки а коли відтак за регентії послідний спадкоємець тої маєтности взяв ся до гри в карти, руїна родини була довершена. Остало ся всего лиш кілька загонів землі і двісталитний осідок родини, але й на тім було багато довгів. Попередній властитель посліости видержав ще аж до своєї смерти на місци і зазнав там незavidної долі збіднілого шляхтича; але его одинокий син, мій теперішній вітчим, побачив, що мусить погодити ся з новими відносинами і постарав ся о поміч від якогось свояка, котра дала єму можливість здати лікарський іспит та осісти в Індії, в Калькуті, де внаслідок свого основного знаня і кріпкости свого характеру виробив собі був широку практику. Але внаслідок вселяких крадежий в его домі убив він в злости одного тамошнього слугу і мало що его за то на смерть не засудили. Відсидівши довголітню кару в'язниці, вернув він огірчений і розчарований назад до Англії.

Підчас свого побуту в Індії пізнав доктор Райльот мою матір, молоду вдовицю по генерал-майорі Стонері від бенгальської артилерії і оженив ся з нею. Моїй близниці і мені було тоді лише що два роки. Матір мала значне майно, котре їй давало звиш тисяч фунтів річного доходу, а она записала то опісля нашому вітчимови під тим услівем, щоби він нам, наколи би ми віддали ся, вишпачував річно якусь суму. Небавком опісля, як ми вернули до Англії, погубла моя матір підчас катастрофи на залізниці — тому тепер вісім літ. Др. Райльот покинув тепер лікарську практику в Лондоні і переніс ся з нами до родинного замку в Сток

ного заведення метеорологічного у Відні. Подорож відбула ся в цілях наукових. Летів сам др. Шляйн і то в балоні наповненім не воднем, який єсть найлекшим газом, але газом світільним, який є значно тяжший від водня. Балон мав містоту 1200 м. кубічних, був отже досить малий. На тій висоті було 15 степенів морозу, підчас коли в тім самім часі у Відні було 28 степенів тепла в тіни. У висоті понад 7000 метрів перебував др. Шляйн 20 минут. Ізда в долину тревала 22 минути. Отже балон спадав зі швидкістю 5 і пів метра на секунду.

Господарство, промисл і торгівля.

— Для виїзжаючих до купелів. Дирекція залізниць оповіщує: Сим звертає ся увагу виїзжаючих зі Львова до купелів і на вакації, що каси особові на головнім двірці у Львові суль отворені через цілу добу без перерви і що проте білети їзди у всіх напрямках можна купувати не тільки перед самим виїздом, але в кожній довільній порі дня. — Крім того продає білети звичайні і білети зіставлявані в зошитах також міске бюро ц. к. залізниць державних у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9, отворене для публіки від 8 рано до 9-ої вечером. В ціли уникнення натовпу при касах, звольять виїзжаючі купувати білети в згаданім місцім бюрі, або вчаснійше за дня а не перед самим виїздом при касах особових.

Телеграми.

Відень 17 липня. В суботу по полудни відбула ся під проводом президента міністрів бар. Гавча нарада міністерияльна при участі всіх членів кабінету. Нарада тревала звиш півтора години. Як зачувати, виїзжає бар. Гавч з початком сего тиждня на курацію до Карльсбаду.

Будапешт 17 липня. Після наспівших до міністерства рільництва звітів страйк робітників рільних на Угорщині всею скінчив ся.

Моран. А що спадщина по мойй матери покривала достатком наші потреби, то здавало ся, що нашому щастю не стоїть там нічо на перешкодї.

Але під ту пору настала з нашим вітчизном якась страшна зміна. Замість завести дружні відносини з нашими сусідами і гостити ся з ними взаїмно, замкнув ся він в своїм домі, а коли з него колись виходив, то лиш на то, щоби розпочинати зараз остру перепалку з кожним, кого лиш стрітив. То, видко, всі мужичини з тої родини були вже з роду якісь такі хоробливо сердиті а у мого вітчима тога сердитість стала ще більша, мабуть внаслідок того, що він довгі часи жив в теплих краях. Так позачіпав він собі людей і мусів два рази ставати перед судом, аж нарконець став пострахом цілого села так, що всі втікали від него, скоро лиш его здалека побачили, бо він має величезну силу а его злість не знає границь.

Тамтого тиждня кинув він коваля з нашого села через поруче з моста у воду і я мусіла грубо заплатити, щоби ему знов не наробили публіки. Не жинє з ніким в дружбі, хиба лиш з одними волоцюгами циганами; він позволив їм на тих кількох загонах, що ще ему лишпи ся та позарастали бодаками, поуставляти собі свої шатра, описіля і сам часто до них заходив а нарконець таки й волочив ся з ними цілими тижднями. Відтак любує ся він пристратно в індійських звірятах, котрі каже собі присилати з того краю; так має він тепер самцю тигра і одного павіяна, та пускає їх свобідно а они наганяють людем в селі не менше страху, як і їх пан.

По сім описі чей повірите мені, що жите моеї бідної сестри Юлії і моє не було веселе. Ніяка служниця не хотіла нас держати ся і ми мусіли довгий час робити самі всю роботу дома. Моя сестра, коли померла, мала лише цю

Будапешт 17 липня. Дневник урядовий оголошує іменоване радника міністерияльного Мольнара секретарем державним.

Париж 17 липня. Президент міністрів Рувіє видав вчера в честь англійських офіцирів галеве сніданє.

Париж 17 липня. Адмірал Май і англійські офіцири були в суботу гошені в ратуши. Адмірал Май дякуючи за принятє, зазначив, що сердечне порозумінє єсть межі обома фльотами так само як і межі обома народами. Англійський амбасадор Бертіє дякував так само за принятє і висказав надію, що звязь щирої дружби сполучаючої оба народи позістане завжди ненарушена.

Париж 17 липня. Приїхав тут шах перський з Віттель.

Петербург 17 липня. (Петерб. Аг. тел.) Вел. кн. Алексій Михайлович, дотеперішний інспектор артилерії, іменованій генеральним інспектором артилерії а посаду інспектора зовсім знесено.

Рим 17 липня. Як доносить „Трібуна“, буде висланих на Крету 130 вояків в ціли скріпленя тамошньої італіяньської залоги.

Сермо 17 липня. Вчера рано підчас служби божої в домі убогих женщин завалив ся в каплиці камінний поміст; 16 женщин згнуло а 32 покалічені.

НА ДІСЛАНЕ.

Славні на цілий свѣт заліщицкі морелі хороші, вибрані, свіжо рвані по 4 К 50 с.

Іспанські вишні вибрані, старанно опаковані по 3 К 70 с. франко за послиплатою пересилають **Д. і С. ВЕНКЕРТ** властители саду в **Заліщиках.**

тридцятий рік а всетаки волосє єї зачинало вже сивити, оттак як і моє.

— То Ваша сестра померла?

— Померла, якраз два роки тому назад; та й про єї смерть хотіла би я вам децю докладнійше розповісти. То чей зрозумієте, що ми при такім житю, як я Вам тепер розповіла, мали мало нагоди сходити ся з людьми нашого стану. Лиш від часу до часу могли ми вибирати ся на коротку пошту до нашої тети Гонорії Вестфаль, незамужної сестри моеї матери, котра мешкає в тій стороні як Гарро. Перед двома роками була она там на різдвяних святах і пізнала ся з позаслужбовим майором від маринарки та й заручила ся з ним. Наш вітчиз не був противний тому подружжю; але в послідних чотирнайцяти днях перед тим часом, коли мало відбути ся весіле, стала ся страшна подія, котра позбавила мене одинокої товаришки.

Гольме, котрий тимчасом сидів з прижмуреними очима на своїм фотели і сперши голову на подушку, слухав, отворив тепер очи і глянув на розповідаючу.

— Прошу, не забудьте ні на найменшу дрібничку — сказав він.

— То трудно забути, бо все, що діяло ся в тім страшнім часі, остало ся мені добре в памяти. Дім, де ми мешкаємо, як я вже казала, дуже старий і тепер заняте в нім лиш одно крило. Спальні знаходять ся на долині того крила а прочі комнати на першім поверсі. Одну спальню займав наш вітчиз, другу моя сестра а третю я сама. Сполученя межі тими комнатами нема, за то виходить ся з них всіх на один коритар. — Я говорю чей зрозуміло.

— Зовсім зрозуміло.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
в день		
	6:00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6:10	„ Іцкая, Чорткова, Делятина (ч. Коломиє)
	7:00	„ Підволочиск, Бродів (на Підамчє)
	7:20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7:29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7:50	„ Рави рускої, Сокала
	8:05	„ Станиславова, Жидачева
	8:15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8:18	„ Яворова
8:40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8:50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10:05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10:35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11:45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11:55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1:30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1:40		„ Іцкая, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1:50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2:15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Піда.)
2:30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3:45	„ Тухлі (1 ¹⁵ / ₆ до 3 ³⁰ / ₆), Скольного (1 ¹⁵ / ₆ до 3 ³⁰ / ₆)
	4:32	„ Яворова
	5:00	„ Велция, Сокала, Рави рускої
	5:15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Піда.)
	5:25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5:45	„ Іцкая, Жидачева, Калуша
в ночи		
	9:10	З Іцкая, Потутор, Чорткова
	9:20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9:50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10:20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підамчє)
	10:20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10:50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12:20		„ Іцкая, Жидачева, Заліщик
2:31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
в день		
	6:15	До Іцкая, Потутор, Чорткова
	6:30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6:43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Піда.)
	6:55	„ Яворова
	7:30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8:25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8:35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9:00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9:20	„ Іцкая, Калуша, Делятина
	9:23	„ Підволочиск, Бродів (з Підамчє)
	10:55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11:10	„ Велция, Сокала, Любачева
	11:15	„ Підволочиск, Бродів (з Підамчє)
	2:55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4:10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4:15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4:20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5:50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмева
	5:58	„ Яворова
в ночи		
	6:25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6:35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7:30	„ Рави рускої
	9:00	„ Підволочиск, Бродів
	10:05	„ Перемішля (1 ¹⁵ / ₆ до 3 ³⁰ / ₆), Хирова
	10:40	„ Іцкая, Чорткова, Заліщик
	10:55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11:00	„ Кракова, Відня
	11:05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11:10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12:45		„ Кракова, Відня
2:00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2:40		„ Іцкая, Потутор, Скали
2:50		„ Кракова, Відня, Хирова
2:51		„ Іцкая, Калуша

Замітка. Час середно-європейської єсть пізнійший о 36 минут від часу львівського. Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. залізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

Що року горять хлонські мільйони неасекуровані!

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одинокє руске Товариство асекураційне против огневих шкід

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованє; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мільонів 340 тисяч корон.

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183.874 кор і уміщені суть в цінних паперах.

В „Дністрі“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

Полісн „Дністра“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротинських.

Чистий зиск по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Агенції „Дністра“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через агента; господарі письменні повинні старати ся о агенції „Дністра“ в таких сторонах, де инші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

На житє обезпечають ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Краківскім; свою провізію від сих обезпечень дає „Дністер“ на рускі добродійні ціли.

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

В Авкційній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.